

Sentencja

- 1) Artykuł 71 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którym do wkładu z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich na współfinansowanie operacji wybranej przez instytucję zarządzającą danego programu rozwoju obszarów wiejskich lub na jej odpowiedzialność kwalifikują się wyłącznie wydatki poniesione po wydaniu decyzji o przyznaniu takiego wsparcia.
- 2) Artykuł 71 ust. 3 rozporządzenia nr 1698/2005 w związku z art. 30 rozporządzenia Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które przewiduje odrzucenie w całości wniosku o płatność dotyczącego operacji, której przyznano współfinansowanie przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, jeżeli niektóre wydatki dokonane na rzecz tej operacji zostały poniesione przed wydaniem decyzji o przyznaniu takiego wsparcia, pod warunkiem że beneficjent wsparcia nie złożył umyślnie fałszywej deklaracji we wniosku o płatność.

(¹) Dz.U. C 245 z 27.7.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Zjednoczone Królestwo) – Secretary of State for the Home Department/NA

(Sprawa C-115/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE — Dyrektywa 2004/38 WE — Artykuł 13 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) — Rozporządzenie (WE) nr 1612/68 — Artykuł 12 — Prawo pobytu członków rodziny obywatela Unii — Związek małżeński obywatela Unii Europejskiej i obywatela państwa trzeciego — Przemoc domowa — Rozwód orzeczony po wyjeździe obywatela Unii — Zachowanie prawa pobytu przez obywatela państwa trzeciego, który sprawuje pieczę nad wspólnymi dziećmi mającymi obywatelstwo Unii]

(2016/C 335/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Secretary of State for the Home Department

Strona pozwana: NA

przy udziale: Aire Centre

Sentencja

- 1) Wykładni art. 13 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego, który rozwiódł się z obywatelem Unii, który w trakcie trwania małżeństwa dopuszczał się wobec niego aktów przemocy domowej, nie może zachować prawa pobytu w przyjmującym państwie członkowskim na podstawie tego przepisu, jeżeli postępowanie rozwodowe zostało wszczęte dopiero po wyjeździe owego małżonka będącego obywatelem Unii z tego państwa członkowskiego.

- 2) Wykładni art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty należy dokonywać w ten sposób, że dziecku i jego będącemu obywatelem państwa trzeciego rodzicowi, który sprawuje nad nim wyłączną pieczę, przysługuje prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim na gruncie tego przepisu, w sytuacji, takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, gdy drugi rodzic tego dziecka, który jest obywatelem Unii i który pracował w tym państwie członkowskim, przestał w nim zamieszkiwać zanim dziecko rozpoczęło w nim naukę.
- 3) Wykładni art. 20 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że postanowienie to nie przyznaje prawa pobytu w przyjmującym państwie członkowskim ani małoletniemu obywatelowi Unii, który od chwili urodzenia zamieszkuje w tym państwie członkowskim, nie mając jego obywatelstwa, ani jego rodzicowi, obywatelowi państwa trzeciego, który sprawuje nad tym małoletnim wyłączną pieczę, w sytuacji gdy obojgu zainteresowanym przysługuje prawo pobytu w tym państwie członkowskim na podstawie postanowienia prawa wtórnego Unii.
- 4) Wykładni art. 21 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że postanowienie to przyznaje owemu małoletniemu obywatelowi Unii prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim, pod warunkiem, że ów małoletni spełnia przesłanki określone w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2004/38, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego. W takim przypadku postanowienie to umożliwia rodzicowi sprawującym faktyczną pieczę nad tym obywatelem Unii przebywanie wraz z nim w przyjmującym państwie członkowskim

(¹) Dz.U. C 171 z 26.5.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Max-Heinz Feilen/Finanzamt Fulda

(Sprawa C-123/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Swobodny przepływ kapitału — Podatek od spadków — Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące obniżenie podatku od spadków mające zastosowanie do spadków obejmujących majątek, który był już przedmiotem dziedziczenia powodującego pobranie takiego podatku w tym państwie członkowskim — Ograniczenie — Względy uzasadniające — Spójność systemu podatkowego)

(2016/C 335/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Max-Heinz Feilen

Strona pozwana: Finanzamt Fulda

Sentencja

Artykuł 63 ust. 1 TFUE i art. 65 TFUE nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak uregulowanie rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewiduje, w przypadku dziedziczenia przez osoby należące do określonej grupy podatkowej, obniżenie podatku od spadków, jeżeli spadek obejmuje majątek, który w okresie ostatnich dziesięciu lat poprzedzających jego nabycie w drodze dziedziczenia był już przedmiotem dziedziczenia, pod warunkiem że z tytułu owego wcześniejszego dziedziczenia pobrano podatek od spadków w tym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 213 z 29.6.2015.